

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

číslo: 6

10. února 2019

Cena: 8 Kč

Pojďte, vše je připraveno, zvou křesťané ze Slovinska

Milé sestry a bratři, milí přátelé, rádi bychom připomněli, že první březnový pátek budeme mít, tak jako každý rok, jedinečnou možnost připojit se k lidem z více než 170 zemí světa, kteří se setkávají k modlitbám a liturgii v rámci Světového dne modliteb. Tentokrát se zaměřením na Slovinsko, malou nenápadnou přímořskou zemi, která byla kdysi stejně jako my součástí Rakousko-Uherska, později za komunismu pak Jugoslávie. Její křesťanství obyvatelé znají a chválí svého Boha již 1100 let...

Pro letošek vybrali téma: „Pojďte, vše je připraveno“. V tomto duchu je koncipován program pro dospělé i děti, který jsme uveřejnili na webových stránkách církve, stejně jako základní informace o Slovinsku. Najdete zde i zajímavé nápady a tipy k ozvláštňení vašich setkání včetně popisu, jak vyrobit zajímavé a autentické prostírání s postavičkami držícími se za ruce (mohou být i hezkou

pozvánkou) nebo různé tradiční recepty... Prosíme, pozvěte i své přátele a známé, rovněž církve ze svého okolí, ať jsou tato setkání vpravdě ekumenická.

Poslání dne modliteb naznačené mottem POZNÁVAT, MODLIT SE, KONAT, i skutečnou žitou solidaritu vyjadřuje celorepubliková sbírka; z té loňské, zaměřené na Surinam, byl podpořen tamní projekt Jednoty bratrské, a to

stavba domu pro ženy a dívky bez domova, zkrátka lidi v nouzi. Letos podpoříme projekt slovinských sester v Murské Sobotě, který se týká především vzdělávání sociálně vyloučených dětí a žen.

Prosíme, vyplňte pečlivě Zprávu o konání shromáždění ve vašem místě, odešlete sbírku na společný účet a nezapomeňte na variabilní symbol. Ve vlastním zájmu pečlivě vyplňte také Objednávku materiálů pro příští rok 2020; materiály připravují křesťané ze Zimbabwe.

Český výbor SDM i redakce Českého zápasu vám přeje požehnaný společný čas příprav i samotného průběhu bohoslužby – v pátek 1. března či jiný vhodný den.

Z liturgie Světového dne modliteb 2019:

Hlasy žen:

• *My Slovinci jsme zažili, co znamená být uprchlíkem nebo zahraničním pracovníkem. Na konci druhé světové války museli mnozí opustit zemi, protože byli proti komunismu, nebo museli hledat práci v zahraničí, aby jejich rodiny mohly přežít. Dnes na tuto zkušenost snadno zapomínáme. Projevuje se to v našem jednání s lidmi, kteří musí opustit svou vlastní zničenou domovinu a hledají mír a lepší život.*

• *Je mi už přes 80 let a žiji společně s rodinou svého syna. Můj syn a má snacha jsou nezaměstnaní. Celá rodina žije z mé skromné penze za práci v továrně. Malé hospodářství nám poskytuje potraviny pro vlastní potřebu. Naproti tomu moje sousedka žije sama ve velkém domě, s hospodářstvím, které už nebude moci dlouho udržovat. Její děti se přestěhovaly do města, aby tam hledaly práci.*

• *Dobry Bože, pomáhej nám, abychom si vážili všech lidí a přijímali je v jejich jedinečnosti. Pomáhej nám, abychom si vážili zázraků přírody a chránili je tím, co je v naší moci. Pomáhej nám, abychom se navzájem podporovali na cestě svobody, spravedlnosti a míru jako rovnocenní členové tvé rodiny...*

Slovinské ženy doporučují v rámci liturgie také zařadit aktivitu vycházející z tématu „přijď – všechno je už připravené“. Může probíhat v různých formách jako například kázání nebo konverzace v malých skupinkách. Při konverzaci je vhodné využít uměleckou práci Rezky Arnušové, malbu zobrazující pozvání pro lidi žijící na okraji společnosti. (Pro lepší pochopení malby je dobré si přečíst životopis umělkyně.)

„Bez ohledu na výmluvy je stůl, který tvoří komunitu, připravený a otevřený, dostupný i pro ty, kteří nebyli pozváni na prvním místě. Boží dům by měl být plný radosti, měl by vonět jídlem a měl by být plný rozhovorů. Dveře Božího domu jsou otevřené do ulic. Jen pojď, je tu místo i pro tebe. Budeme budovat a posilovat komunitu, společenství kolem Božího stolu.

Dále navrhneme několik otázek k zamyšlení, ze kterých můžete vybrat několik odpovědí podle vaší situace. Nebo se od nich můžete odrazit a potom se o ně podělit s osobou, která sedí vedle vás:

Dokážete si představit, jak se cítí hostitel, když žádný pozvaný host nepřišel, protože měl daleko naléhavější nebo důležitější věci na práci, než je pozvání na večeři? Zažili jste už někdy odmítnutí dříve přijatého pozvání? Jak jste se cítili? Odmítli jste někdy pozvání?

Teď si představte, že byste byli jedním ze dvou nebo tří původních hostů, kteří pozvání neodmítli. Nebo že byste vešli do domu plného cizinců... Vstoupili byste do místnosti a užívali byste si nečekané společnosti? Ježíš kázal dobrou zprávu o Božím království sdílením jídla s druhými lidmi. V židovské kultuře – a na mnoha místech dnes – sdílet jídlo s někým znamená „být jedním z nich“.

Jak byste umístili stůl a pozvali v duchu *přijď, všechno je už připravené*? Kdo jsou ti na ulici, které jste pohostili? Jak byste připravili hostinu pro chudé, zmrzačené, slepé a chromé (L 14,13), když víte, že jsou to milované Boží děti?*

(Z návrhu liturgie SDM)

Český výbor Světového dne modliteb zve v rámci setkání při této příležitosti do Husova sboru naší církve v Praze na Vinohradech (Dykova 1). Sejdeme se 1. 3. v 17 hodin, zajištěno je i promítání obrázků, a to ve Farského sálu, kde bude též malé občerstvení. **Těší se J. Špaková**

Patriarcha Církve československé husitské Tomáš Butta společně s Kulturní radou Církve československé husitské

si Vás dovolují pozvat k setkání při příležitosti letošního 169. výročí narození

Tomáše Garrigua Masaryka,

které se koná pod záštitou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Radka Vondráčka

v rámci projektu „Naše a evropská společnost“

v budově Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v Praze 1, ve Sněmovní 1, v sále 205

v pondělí 4. března 2019 od 16 hodin.

V programu

Úvodní projevy

ThDr. Tomáš Butta, Th.D., patriarcha ČČSH
Doc. ThDr. David Tonzar, Th.D., Dr. h. c., pražský biskup ČČSH

Přednášky

Prof. PhDr. Miloslav Bednář, CSc., Filosofický ústav AV ČR
Téma: „Masarykovo pojetí nové demokratické Evropy“

Doc. ThDr. Kamila Veverková, Th.D., děkanka HTF UK
Téma: „Masarykův Hus jako výzva pro posílení českého národního zápasu“

Smíšený pěvecký sbor SMETANA Hradec Králové se sbormistrem Janem Jiráčkem

Potvrďte, prosíme, svoji účast do 24. února 2019 na adresu Kulturní rada ČČSH, ThDr. Jiří Vaníček, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6 nebo na elektronickou adresu: prihlasky@csh.cz, kontaktní telefon: 220 398 108.

Projekt je uskutečněn za laškově podpory Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Ministerstva kultury České republiky.

Vino a voda

U nás je to tak, že každou neděli chystají stůl Páně dvě sestry. Říkejme jim třeba Beta a Gama - to abychom neurazili Toho, kdo je První i Poslední.

Sestra Beta přichází dřív a má už své zvyklosti. Je potřeba vše ode-mknout, zatopit, srovnat židle, zalít květiny... Podobně i sestra Gama se hned po příchodu pustí do svých úkolů. Protože se v kostele střídáme s jinými církvemi, je nutno pokaždé dát na stůl ubrus, Bibli, svíčku, květinu... Ten, kdo tyto praktické věci nikdy nedělal, by byl možná překvapen, kolik drobných, avšak důležitých věcí to pokaždé je. Přestože naše sestry nemají své nedělní činnosti nijak rozděleny, pokaždé nachystají vše potřebné v atmosféře harmonické spolupráce.

Čtenář už zajisté tuší - díky nadpisu -, že jednoho dne přece jen došlo k chybičce. Sestry byly něčím během přípravy vyrušeny. Krátce před začátkem se ptá Gama Bety, jestli je vše v pořádku. Ta jen přelétne pohledem stůl Páně a ujistí uje, že určitě ano. Ubrus je vypraný, ubrusky nažehlené, všechno na svém místě.

Bohoslužba začíná a pokračuje dobře. Přichází okamžik přípravy večere Páně. Farář odkryje ubrousek na konvičkách, nalévá do kalicha víno a... pozvedá konvičku na vodu, která je prázdná! Beta s úlekem vyskočí a okamžitě běží nabrat vodu. Věřící v kostele zpozorní; toto se u nás nestává! Chvilka ticha se zdá dlouhá. A tu bratr farář hbitě zareaguje. Několika větami vysvětlí symboliku spojení vína a vody i důvod, proč se tak při slavení večere Páně děje. Kdoví, jestli to všichni návštěvníci věděli, anebo zda to už nezapomněli.

A potom, díky tomu nedopatření, přistupujeme všichni ke svátosti jaksi pozorněji a vážněji. Sestry Beta a Gama navíc s vděčností, že bratr farář jejich opomenutí přešel laskavým a užitečným vysvětlením.

A jakže je to s tím vínem a vodou? Zkuste si, milí čtenáři, vzpomenout. V Základech víry se to kupodivu nedozvíme. Můžeme hledat odpověď v Bibli a v Biblickém slovníku. A ještě lépe uděláme, když si o tom promluvíme s druhými, nejlépe se svým farářem.

Hodně požehnání při prožívání bohoslužeb i užitek ze všech praktických drobností s tím spojených přeje

Beta

Výzva autorům Blahoslavy

Prosíme autory, kteří chtějí přispět svou tvorbou do připravovaného kalendáře Blahoslav 2020, aby posílali své příspěvky na e-mailovou adresu ses. Olgy Nytrové, která je editorkou kalendáře, a to do konce dubna 2019.

Kontakt: Olga.Nytrova@seznam.cz

Z kazatelského plánu

5. neděle po Zjevení Páně

Já budu jástem oslavovat Hospodina, jást ke chvále Boha, který je má spása. (Abakuk 3,18)

První čtení: Izajáš 6,1-8 (9-13)

Tužby pro dobu po Zjevení Páně:

2. Abychom rostli v poznání Božího stvořitelského a vykupitelského díla, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom v každodenním životě řídili se moudrostí Božího slova, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, svou ustavičnou láskou nás ochraňuj, abychom pod tvou záštitou spoléhali na tvou nebeskou přízeň. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 15,1-11

Evangelium: Lukáš 5,1-11

Verš k obětování: Žalm 96,8

Verše k požehnání: Žalm 26,9b

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, dej, ať se nám stolování s tvým Synem stane zdrojem věčné spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 10, 9, 71, 102, 133, 289

Prorok jednoho dne

Příběh Jonáše mimo jiné ukazuje, jak se lidský život může odvíjet naprosto jinak, než si člověk představuje. U Jonáše dochází k vyostření kontrastu mezi vůlí lidskou a vůlí Boží. Těžko v Písmu najdete méně ochotného svědka Boží zvěsti než Jonáše, ale na druhé straně budete těžko hledat proroka s větším účinkem slov. Jonáš chce doplout do Taršise, a nedoplouje tam, Jonáš chce, aby Ninive bylo vyvráceno, a není, Jonáš chce ve stínu baldachýnu odpočívat po namáhavém jednodenním proroctví a chce všechno v pohodlí sledovat jako divák, který si koupil lístek na horor do kina, a ono se nepromítá. Jonášovi není dopřána ani siesta, po které toužil... Jonáš kvůli nepodstatným věcem plane zlosti až k smrti – tedy pohrdá životem, ale na druhé straně, v tísní a těžkostech se modlí srdceryvnou modlitbou. Jonáš je výrazně svéhla-vým člověkem, avšak v momentě nejvyšší nouze neříká rozezná slova z 3. verše 4. kapitoly („Nyní, Hospodine, vezmi si, prosím, můj život. Lépe, abych umřel, než abych žil“), nýbrž se pokorně modlí a odevzdává do Boží všemohoucnosti slovy: „Já ti však s díkyvdáním přinesu oběť, co jsem slíbil, splním.“ V momentě, kdy Jonáš prosil o splnění Boží vůle, v momentě, kdy došlo ke spojení vůle Boží a vůle Jonáše (což bylo akorát v břiše ryby), došlo k vyslyšení. Vroucí modlitbu Bůh vyslyšel.

Vše je relativní a na všechno i na každého je možné se dívat z různých zorných úhlů. Kdysi jsem četl geniální výrok: „Beethovenovu 9. symfonii lze nazvat taháním koňských žíní po ovčích střevech anebo také umění.“ Mezi lidskými pohledy může existovat velká relativita, různost. Mezi po-

hledem lidským a Božím existuje různost vždy. To je zákonitost, platící spolehlivěji než fyzikální zákony. „Cesty mé nejsou jako cesty vaše, a myšlení mé není jako myšlení vaše“, a tak i na Jonáše lze nazírat různě. Z pohledu ryze lidského nám Jonáš může připadat jako biblický prototyp zkrachovalé existence. Je jediným cestujícím do Taršise, který ztroskotal, který se nedoplavil na místo určení. Jako cestovatel Jonáš neuspěl. To zaprvé. Zadruhé si vezměme, co všechno jsou si lidé schopni vypěstovat. Jaké konifery, ovocné stromy, palmové háje a nemusí jít vždy o div světa, jako byly Nabukadnesarovy visuté zahrady. Jonášovi uschl i obyčejný skočec, rostoucí volně u každé cesty. Za třetí, Jonáš je prorokem, jehož proroctví se nenaplnilo, což také Hospodinu vyčtel. A za čtvrté, Jonášovi nevyšla ani rekreační siestička ve stínu skočce, ale čteme, jak ho bodalo slunce, což ho hněvalo až k smrti. Jonáš neuspěl ani jako cestovatel, ani jako zahradník, ani jako prorok, ani jako rekreační, a nakonec neposloužil ani jako potrava velké rybě, neboť byl vyvrhnut. A teď svůj pohled obrátím o 180°. Představte si, na kolika plavidlech se už lidé plavili. Na vorech, člunech, parnicích, na zaoceánských lodích, v ponorkách. Jonáš je jediným, kdo se plavil v útrokách velké ryby. On totiž lodí by Jonáš z hlediska geografického doplul dál než v útrokách ryby, z hlediska duchovního ovšem ne. Na lodi Jonáš spal, v rybě se modlil. Na lodi chtěl prosadit vůli svou, v rybě chtěl sloužit Hospodinu. Loď a ryba jsou stejně odlišná plavidla jako Jonášovy touhy a realita. A stejně takové to máte s jeho pro-

roctvím. Z pohledu lidského proroctví o zkáze Ninive nevyšlo. Ale ož zápasili a usilovali všichni proroci? Co bylo cílem jejich poslání, náma-hy a často i nejvyšší oběti? Pozměnit lidská srdce, dovést lid k pokání, varovat před nebezpečím hříchu a odcizenosti Bohu. Dopad Jonášových slov na obyvatele Ninive byl převratný. Vždyť čteme o hromadném pokání a pústu, který se dotkl i nejvyšších vrstev, i samotného krále. Přitom Ninive bylo jedno z nejhříšnějších měst, jehož zlo vystupovalo až k Hospodinu podobně jako zlo Sodomy a Gomory. Co všechno by ostatní starozákonní proroci (o dnešních farářích ani nemluvě) dali za desetinu účinku svých slov. Kolik lidí už vynaložilo celoživotní úsilí bez téměř viditelných výsledků, a Jonáš, tento prorok jednoho dne, obrátil k Bohu tisíce lidí. Jonáš svým jepičím proroctvím docílil víc, než jini za celý život.

Z Jonášovy knihy pouze není jasně, zda Bůh použil Jonáše, aby zachránil 120 000 obyvatel Ninive, anebo naopak, zda musel zachránit 12 000 obyvatel Ninive, aby pozměnil Jonáše. Škoda, že Jonášova kniha není delší. Škoda, že mezi námi je tak málo svědků s účinností Jonášových slov. Asi by svět vypadal jinak. Útěk byvají dramatické, zvláště v dobách politické diktatury. Bývaly to tragické útky, které nevyšly, a nejen pro utíkající. Útek před Bohem je jediný druh útěku, u kterého je vždy lepší, když nevyjde.

Dovolte mi svou úvahu zakončit otázkou: Ale co my, utíkající? Jakými útrokami musíme projít, abychom přijímali vůli Boží v jednotlivých dnech – pokojně proplovajících našim pozemským životem?

Lukáš Volkman

Nad Písmem

Rybaření

Přiznám se vám, že toto podobenství, připodobňující křesťany k rybářům, jsem neměl nikdy rád. Již snahy mého strýce přitáhnout mě k rybaření, ač zprvu vypadající nadějně, se ukázaly být marnými v momentě, kdy jsem měl rybu zabit. A při slově „rybář“ nebo „ryba“ se mi vždy vybaví ten vánoční horor, ta hrůza, když jsem musel vlastnoručně zabit kapra, či scény z výlovu našich rybníků - ty tisíce kaprů, chycených do sítí a otloukaných ve žlabech a kádích na své mučednické cestě, končící na našich štědrovečerních vánočních stolech... Myslím na ústa fajnšmekrů, ochotných za porci vzácné ryby zaplatit obchodníkům s rybami astronomické částky, přičemž chudákům rybařům, námořníkům upatlaným rybí krví při práci v plovoucích továrnách na zpracování ryb (v takových rybích koncentracích) toho moc na obživu vlastních rodin nezůstane. Myslím na drancování mořského bohatství, při němž jsou vyvražďovány celé druhy ryb... A najednou tady Ježíš hovoří o rybářích lidí! Cožpak jsme nějaký krvežízniví lovcí, a ještě k tomu kanibalové?! Pánu Ježíši však jde v dnešním podobenství o jiný lov, takový ekologický – záchranný. Jde o přemístění ryb ze zanedbaného, zplodínami a odpady civilizace otráveného, v do-

bách sucha vysychajícího, kalného jezera, kde chybí kyslík k dýchání, kde se rybám nedostává základních prostředků k životu – kde chybí živý Bůh, do jezera čisté Boží lásky. Otázkou zůstává, jakou vodu jim v tom „našem“ rybníku nabídneme, zda ta cesta námi ulovených ryb nebude jen cestou „z bláta do louže“. Je právě to naše jezero vodami Boží lásky? Není nakonec také jen vysychajícím, chemií naší „pokrokové“ civilizace otráveným močálem? Budiž – jsme církví, tedy rybáři lidí. Děláme, co se dá. Nejsou však naše pocity nad výsledky našeho snažení podobny pocitům unavených, nevyspalých, nerudných rybářů, vracejících se po celonoční námaze z nočního, zcela neúspěšného lovu? Zdá se nám, že jsme nic nezanedbali. Dřeli jsme se do úmoru, a přesto jsme nic nechytily. Unavení, znechucení rozvěšujeme své staré, dlouhým používáním potřhané sítě víry, naděje a lásky a uvažujeme, zda by nebylo lepší to rybaření zabalit a najít si nějakou jinou, smysluplnější práci... Někdy i viníme Boha, že za to může on – on že to byl, kdo nás uvrtal

do práce, na kterou nestačíme... Chyba však není v Hospodinu, nýbrž v nás samých. Vzali jsme režií lov do našich rukou a na šéfa tohoto našeho rybařského spolku jsme jaksi pozapomněli. Nenapadlo nás, že nebude-li nám nablízku, nebude-li s námi na lodi, že nic nechytíme. Bude-li však při tom našem rybaření přítomen, bude úspěch zaručen, a to nejen v čase vhodném, ale i z našeho pohledu v čase zcela nevhodném. Je jen třeba poslechnout jeho výzvy, nespekulovat, je-li čas vhodný či nevhodný, neotálet a reagovat na jeho výzvu, nemalomyslnět z našich minulých neúspěchů, všeho nechat a vyplout na hlubinu. A začnou se dít zázraky! Aby byl náš lov úspěšný, o tom rozhoduje i náš vztah k loveným rybám. Co s nimi máme v plánu? A co jim nabídneme? Představa háčku, zaseknutého v tlamě, či řízku, třebas s výborným bramborovým salátem na štědrovečerním stole, nebo rybí konzervy – to ryby, třebaže žijící v nezdravých vodách, na naše udice či do našich sítí rozhodně nenaláká a našim „zachraňujícím“ snahám se ob-loukem vyhnou! Václav Žďárský

Hospodine, Otče náš, prosíme tě, ved' nás a dávej nám moudrost k láskyplné službě těm, kdo tu službu potřebují. Amen.

L 5,1-11

Je bezdomovec, který nemá občanský průkaz, bez jakéhokoliv práva?

Tuto otázku jsem si položil zhruba před deseti lety. Proč? Potkal jsem se s poměrně otřesným případem, kdy mladý student gymnázia, který ještě neměl 17 let, skopal a upálil bezdomovce. Byl to velice těžký případ. Tohoto neplnoletého vraha zastupovala advokátní kancelář. Pan advokát se na mě obrátil, jestli bych nepomohl jako duchovní ne jenom mladistvému obviněnému, ale celé jeho rodině. Hlavně rodičům a babičce, která byla psychiatrickou.

Nebudu popisovat složitost celého případu a bezvýhodnost, kdy rodiče obviněného si trvale namlouvali, že to jejich synáček přece nemohl udělat, ač již existovaly prokazatelné důkazy daného skutku. Je logické, že někdy jsou mateřské city spíše ochrannými pudry. Já se však chci osobně podělit o jednu pro mě otřesnou skutečnost. Několik hodin jsem strávil se zadrženým chlapcem ve vazbě bohumického vězení a stále jsem poslouchal zvláštní vyvíňování,

„...že přece nešlo o normálního člověka, ale bezdomovce“. Vyslechl jsem spršku argumentů o neužitečnosti těchto lidí. V hlase zadrženého nebyla trocha lítosti. Sdílel mi, že má štěstí, protože mu 18 let bude až za tři měsíce, takže sazbu za tento čin obdrží pouze 50%. Snažil jsem se mu vysvětlit, že vlastní sazba trestu neřeší vinu – marně. Jednou mě požádal, že vězeňské jídlo mu příliš nechutná a že by si dal dort sachr. A tak jsem porušil předpisy, jeden řez dortu jsem s sebou přivezl do vězení a on s velkou vděčností, ba hltavostí, dort zkonsumoval.

Při mé příští návštěvě mi místní psycholog z vězení řekl, že zadržený chlapec to na mě ohlásil. Dodnes jsem se s touto skutečností úplně nevyrovnal. Ač jsem neukončil své návštěvy u obviněného, nedostal jsem z něj trochu lítosti nad tím, co učinil. Zabil bezdomovce tak brutálním způsobem, a necítil lítost ani vinu.

Jan Hradil, bratislavský biskup

Vážení diváci Vršovického divadla MANA,

v únoru přicházíme s vícegenerační vstupenkou a akcí „*Do divadla spolu*“. Pokud k nám zavítá rodič s dítětem (jakéhokoli věku), zaplatí jen za jeden lístek. Nabídka se vztahuje i na tři generace, např. při návštěvě ve složení prarodič + dcera/syn + vnuk/vnučka vám bude stačit pouze jedna vstupenka. Neváhejte. Darujte si nevšední zážitek a buďte spolu!

- Naše divadelní menu obohatila další novinka **Letní den**. Absurdní komedii o souboji dvou mužů soupeřících o krásnou ženu a smysl života můžete vidět v jevištní podobě v Praze poprvé. Srdečně zveme 14. nebo 23. února, poté také v březnu (viz obrázek).

- Napínavý příběh o bojích československých legionářů, inspirovaný skutečnými událostmi a osudem vršovického učitele a místního varhaníka **Země česká, domov můj?** uvádíme 24. 2. Hrají: Milan Kačmarčík, Jan Hofman, Máša Málková a Vilém Udatný.

- Za pozornost stojí festival **Dny dobrých zpráv**: během 25. 2. – 2. 3. nabídneme pět různých představení včetně autorské hry Vladimíra Váchy inspirované příběhem Petra Jaška **V. Vácha, 445 dní**: pondělí 25. 2. v 19 hodin. Humanitární pracovník byl na své misi v Súdánu v prosinci 2015 zatčen, přes rok vězněn a nakonec odsouzen k doživotí. Jak zvládal pobyt ve vězení s radikálními islamisty, jak obstála jeho víra a jak to všechno dopadlo? Uvidíme ve hře pro jednoho herce. Ve Vršovickém divadle MANA hru uvádí divadelní spolek Kairos II. Vstupné na toto představení je 120 Kč.

Slawomir Mrozek: Letní den.

Komedie o souboji dvou mužů o krásnou ženu a smysl života... To, co začalo jako nezávazná lehká letní komedie, končí tragicky. Absurdní komedie s mrazivým vyústěním... V režii Ondřeje Zajíce hrají Daniel Rous, Zbigniew Kalina, Petra Tenorová nebo Máša Málková. Čtvrtek 14. 2. v 19.30 h, sobota 23. 2. v 19.30 h, úterý 5. 3. v 19.30 h, úterý 19. 3. v 19.30 h.

- Připomínáme také náš návštěvnícky hit, britkou tragikomedií **Gin Game**. Slovenská diva Zuzana Kronerová a její charismatický protihráč Dušan Sitek se na vás těší ve Vršovickém divadle MANA 19. února.

- Chybět nebude ani literární cyklus **Večer s dobrou knihou** – tentokrát prolustuje herečka Máša Málková milostnou poezii, a to v předvečer svátku zamilovaných (13. 2. od 19.30 h).

- Nezapomínáme ani na děti. Pro ně i jejich rodiče jsme připravili volnočasové odpoledne **Divadelní abeceda**. Světem divadla vás v sobotu 23. 2. od 14 hodin provede herečka Henrieta Hornáčková.

Tobiáš Frýdl a redakce ČZ

Žít víru ve spěchu?

Dnešní doba na nás vyvíjí každodenní tlak v různé intenzitě a podle svých povah a dispozic takovéto okolnosti snášíme lépe nebo méně dobře. Zvláště ve městech se na všechno hodně spěchá, mnohé se bere poklusem, lidé jsou nervózní, neklidní, zapomínají, jak důležitá a osvobodivá je síla klidu, vnitřního ticha. Všeobecně se rozšířilo takzvané rychlé jídlo, neboli „fast food“. Italský kněz Alessandro Pronzato upozorňuje na to, že se nebezpečně šíří také „rychlá“ víra, kde se chodí zkratkami a jejíž slogany mají nahradit pomalu a namáhavě zrající náboženské přesvědčení. Objevuje se tu nebezpečí povrchnosti, sebeklamu. Spěchem k víře nepřilneme, nezapustí v nás totiž kořeny. S ultrarychlým přístupem k víře nikam nedojdeme. Dospělost lidí se přece také nedá urychlit. Někdo zraje pomaleji, obtížněji a ještě ve středním věku je „věčným“ dorostencem.

Výše jmenovaný duchovní v dané souvislosti poukazuje na ovoce, které dnes dozrává uměle a „na povel“, je nádherné na pohled, ovšem chybí mu chuť i vůně a často je uvnitř shnilé. Já však nikdy nezapomenu na čerstvé a vyzrálé ovoce a zeleninu, které jsme dostávali na stůl v Betlémě, v křesťanském penzionu. V tomto pokrmu se otisklo podnebí, které prožíval Ježíš. S ním chci denně chodit, v klidu a beze spěchu, cítit život a pociťovat soulad se svým posláním. Rozumět své cestě následování toho, kým jsem oslovena. Pokud chceme skutečně žít, autenticky a do hloubky, musíme přece opustit pokřivený diktát spěchu. Cesta za pravdou, za vírou, se nedá ošidit. Je třeba být pokorní a vybírat si třeba i zdolhavější cestu, abychom neztráceli opravdovost, neklouzali po povrchu, nenalhávali nic sami sobě. Neskočme na lep snadným zkratkám, nevěřme na cesty se „skupinovou slevou“.

Olga Nytrová

Můžete zhlédnout

L'apparition (Zjevení).
Francie 2018, česká prem. 17. 1. 2019. Režie: Xavier Giannoli,
Scénář: Xavier Giannoli

Mladý papež ve „svém“ seriálu (2016) pozval zvědavé televizní diváky do zákulisí Vatikánu. Zatímco jeho režisér Paolo Sorrentino pracuje na druhé řadě, francouzský kolega Xavier Giannoli (*1972) natočil žánrově příbuzný nábožensko-detektivní snímek *Zjevení* (*L'apparition*; premiéru si v českých kinech odbyl 17. ledna 2019). Film se více než zázemí Vatikánu věnuje práci při tzv. kanonickém vyšetřování, kdy komise poskládaná z řad odborníků má zjistit, zda se ve francouzské podhorské vesnici skutečně zjevila Panna Maria. Režisér Giannoli na scénáři pracoval dva roky, s problematikou se seznamoval i přímo ve Vatikánu (jeden z jeho tamních kněžských poradců si dokonce ve filmu zahrál), a tak se divákovi dostává velmi realistického náhledu, jak proces kanonického vyšetřování skutečně probíhá.

Francouzský zkušený fotograf a blízkovýchodní válečný reportér, šedesátník Jacques Mayano (přesvědčivě jej ztvárnil Vincent Lindon), není praktikující katolík. Ačkoliv, alespoň v úvodu, postrádá erudici v oboru mariánských zjevení, je pro svou žurnalistickou poctivost a profesionalitu osloven a posléze pověřen vatikánským biskupem z kongregace pro nauku víry vést vyšetřování. Po příjezdu do vesnice zacpané poutnickými autobusy nečeká „úředníky z Vatikánu“ přátelské přivítání. Místní kněz odmítá spolupracovat, komisaře pak vykáží ze setkání s vizionářkou v místní tělocvičně.

Díky hojně využívané nestacionární dokumentaristické kameře a reálně zvládnutým davovým scénám dostává divák příležitost pocítit elektrizující atmosféru, ocitnout se v blízkosti či dokonce téměř v kůži vizionářky. Chápe, jak ohromný tlak na ni vytvářejí nadšení poutníci a senzacechtivá média, jaké nároky a očekávání na ni kladou. Filmaři také trefně zobrazili, jak na událostech nadpřirozeného charakteru okamžitě začne parazitovat turistický byznys a průmysl, zároveň se také všude vynoří bobtnající přeslázený kýč.

Údajná vizionářka Anna (hraje ji Galathea Bellugiová, která rovněž působí velmi uvěřitelně a přirozeně), dvacetiletá čekatelka na noviciát v místním klášteře, se nakonec sama rozhoduje předstoupit před komisi. Slyšení, psychologická ani lékařská vyšetření nevykazují žádné anomálie. Výbor se řídí církevní premisou nepravdy – tedy, zjevení apriori považuje za falešné a vizionář jej musí o pravosti svých zážitků přesvědčit sám, leč ani komisaři, ani divák nedokáží odhadnout, zda se víze skutečně odehrály.

Zatímco většina šestičlenné komise (experti na teologii, psychologii, psychiatrii atd.) volí taktiku „než aby církev uznala za pravý nějaký podvod, raději se skutečnému úkazu vyhne“, a v tichosti by případ odložila ad acta, skeptický Jacques pase po faktech a důkazech dál pátrá na vlastní pěst jako pravý detektiv. Děj více než dvouhodinového snímku se teprve rozbíhá, režisér Giannoli střídá filmařské styly, zkoumá, zda víra potřebuje hmotné důkazy a relikvie, přemýšlí nad hodnotou oběti, navrhc pak nabízí symbolické obra-

zy a nešetří překvapivými zvraty. Jacques pátrá po minulosti v dětství osiřelé Anny, vyslýchá její vychovatele, pěstouny a spolužáky, snaží se překonat hradbu tajemství. V klášteře mezitím Anna ochutnává jablko a na internetu vyhledává informace o Jacquesovi, jenž jako jediný z komise pomalu získává její důvěru. Klíči opatrné přátelství, které začne oba aktéry postupně proměňovat. Jednou z interpretací příběhu můžeme najít v propojení hlavní postavy Jacquese s osobou režiséra a scénáristy. Xavier Giannoli byl totiž, stejně jako jeho investigativní novinář, vychován v katolickém prostředí, poté však přestal vést náboženský život. Teprve přibližně před dvěma lety jej zaujal novinový článek o mariánském zjevení, na jehož základě se pustil do bádání, které uzrálo v tento filmový počín.

Při sledování příběhu Anny nemůže informovaného diváka nenapadnout, zda se Giannoli neinspiroval také osudem mariánské vizionářky Ivety Korčákové (*1978) ze slovenské Litmanové. Vždyť francouzský režisér točil svůj předchozí film *Marguerite* (2015) v Česku a často navštěvuje Prahu. Lze tedy předpokládat, že mohl být upozorněn na dokument *Ivetka a hora* (2008).

Film o hledání smyslu a podstaty víry *Zjevení* můžeme laskavým čtenářům doporučit, nejen proto, aby se dozvěděli, kam dospěje pátrání investigativního novináře Jacquese. Ukáže se také, že Mariina výzva: „Chci, abys vybudovala dům mému synu Ježíšovi“, kterou Anna při výslechu cituje, se může realizovat ve zcela nečekaných podmínkách.

Martin Ořešník, info.dingir.cz

Zprávy

Beseda ČKA

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na besedu o ochraně přírody v Krkonošském národním parku. Hostem bude Mgr. Jakub Kašpar, náměstek ředitele Krkonošského národního parku a místokurátor sboru ČCE ve Vrchlabí. Povědět se bude o tom, proč jsou Krkonoše národním parkem, co tam stojí za ochranu, jak se tam vracejí mnohá vyhynutá zvířata a jiná jsou naopak stále ohroženější... Beseda se bude konat v **úterý 12. února od 17.30 hodin** (cca do 19 h) v **přízemí pražského kláštera Emauzy**, Praha 2, Vyšehradská 49. **JNE**

Zpravodajství z Orientu, zpravodajství v Orientu

Středa 13. 2. od 18 h, Auditorium OVK Maiselova 15, Praha 1.

Dvacáté první století se vyznačuje množstvím informací, pravých i nepravých zpráv, zvěstí, pomluv i čiré propagandy. Blízký východ se svými odlišnými zájmy i otevřenými či skrytými konflikty je dnes skutečným

informačním bitevním polem. Televizní reportér a bývalý blízkovýchodní zpravodaj České televize a autor knihy Za oponou války Jakub Szántó přiblíží pozitivita i úskalí novinářské práce v Orientu. Vysvětlí rozdíly ve vnímání žurnalistiky v Evropě a na Blízkém východě a přidá i několik osobních příběhů načerpaných za svého reportérského působení v tomto složitém regionu. / Vstup volný. **red**

Vyhledávací řízení

Ústřední rada Církve československé husitské vyhledává vyhledávací řízení na obsazení pozice ředitele / ředitelky Husitské diakonie.

Charakteristika vykonávané činnosti: Metodické vedení ředitelů jednotlivých středisek Husitské diakonie
Prezentace činnosti diakonie a sociální práce církve
Příprava projektů v sociální a diakonické oblasti
Tvorba návrhu koncepce rozvoje a rozpočtu pro Správní radu Husitské diakonie
Kvalifikační předpoklady:

VŠ vzdělání, znalost sociální problematiky, praxe, organizační a komunikační schopnosti, manažerské dovednosti, bezúhonnost, členství v ČČSH
Nabízíme: služební poměr v ČČSH předpokládaný nástup v březnu 2019
Přihlášku s životopisem zašlete do 28. 2. 2019 na adresu Církev československá husitská, personální oddělení, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6; nebo mailem na adresu personalistika@ccsh.cz.
Pro více informací lze kontaktovat Mgr. Aleše Ptáčka, tel.: 604 224 830, mail: ales.ptacek@ccsh.cz

Kostel sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí

Koncerty únor 2019

pátek,	1. 2. 2019	17:00
čtvrtek,	7. 2. 2019	17:00
pátek,	8. 2. 2019	17:00
pátek,	15. 2. 2019	17:00
pátek,	22. 2. 2019	17:00

SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS

Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI
C. SAINT-SAËNS

Změna programu vyhrazena

HUSOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA
A MATEŘSKÁ ŠKOLA

SMĚROVKA

Máte srdce na pravém místě?

HLEDÁME VYCHOVATELE/VYCHOVATELKU
DO ŠKOLNÍ DRUŽINY CÍRKEVNÍ ŠKOLY

- na poloviční úvazek
- odpolední směny

POŽADUJEME:

- pedagogické vzdělání
- ochotu zapojit se do školních akcí, slavností

NABÍZÍME:

- odpovídající ohodnocení
- práci s menším počtem dětí
- příjemný pracovní kolektiv

Adresa: K Nádraží 104, 253 01 Hostivice
Tel.: 773 782 535, www.smerovka.eu

Z ekumeny

STRETNUTIE S PREZIDENTOM SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Dňa 16. 1. 2019 pozval pán prezident Andrej Kiska cirkevných predstaviteľov do Prezidentského paláca na novoročné stretnutie.

Pán prezident končí svoje funkčné obdobie prezidenta a ako nám oznámil, už nebude kandidovať. Prejav pána prezidenta bol osobný, snažil sa vystihnúť vzájomnú spoluprácu medzi cirkvami a prezidentom. Poďakoval, že v ťažkých chvíľach sa cirkvi snažia byť strojmi pokoja. Prezident Andrej Kiska poďakoval predstaviteľom cirkví za podporu, ktorú dávajú veriaci, a za pomoc a nádej, ktorú poskytujú nielen ľuďom v núdzi.

„Potrebujeme počuť hlas porozumenia, rešpektu a lásky. Úloha cirkvi je dôležitá vo vypätých situáciách, keď je porozumenie konfrontované s násilím alebo neznášanlivosťou,“ zdôraznil Kiska.

Po páňovi prezidentovi mali prejav predstaviteľia Rímskokatolíckej cirkvi a židovskej obce a aj predseda ekumenickej rady cirkví PhDr. Miloš Klátik. Po oficiálnom prijatí prišlo k vzájomnému rozhovoru. Bolo cítiť, že dnes už nie je napätie medzi cirkvami, ale že už nie je napätie ani medzi kresťanmi a židmi.

V Bratislave 28. 1. 2019

Jan Hradil, biskup

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA V KATOLICKEJ OÁZE NA ČERNÉM MOSTĚ V PRAZE 14

V lednu tohoto roku, jako již v předchozích dvou letech, se setkali na společné bohoslužbě zástupci z cirkví Římskokatolícké, Jednoty bratrské a Církve československé husitské. Na těchto shromážděních se věřící pravidelně modlí za vzájemnou jednotu skrze modlitby.

Mottem v letošním roce byl verš „Budeš usilovat o spravedlnost a jen o spravedlnost“, který pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v r. 2019 připravili křesťané z Indonésie. Kázáním na téma z kapitoly 32 knihy Genezis posloužila sestra Michaela Noe Švestková, kazatelka z ČČSH. V něm uvedla příběh zápasícího Jáka, který utrpěl bolest při souboji s Neznámým, jako příklad k našemu povzbuzení, abychom nikdy neztráceli odvalu a pokud umdléváme, abychom spoléhali vždy na pomoc Boží. Povzbuzení se nám dostalo nejen při společném zpěvu za doprovodu s kytarou, ale i při agapě na následném setkání se sestrami a bratřími.

Čestmír Holeček

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Povolání rybářů

Najdete pět rozdílů mezi obrázky?

(Řešení z minulého čísla: Amen, pravím vám, žádný prorok není vítán ve své vlasti.)

Jana Krajčířiková

